Ч. 22. Четвер 29 січня (11 лютого) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-япаньска війна.

Длячого і в який спосіб прийшло до зірваня дипльоматичних відносин межи Японією а Росиєю, о тім доносять слідуючі вісти. Бюро Вольфа доносить з Токіо з урядового жерела: Японьске правительство виділо ся змушене до того кроку безнаставним проволіканем відповіди росийского правительства. Відповідь тота ще й доси не наспіла. Про спосіб, в який наступило зірване дипльоматичних відносин в Токіо, доносять до анґлійских ґазет: Японьский міністер справ заграничних бар. Комура запросив до себе росийского посла бар. Розена і повідомив єго о ухвалі свого правительства. Розмова тревала 15 мінут, а Розен був очевидно занепокоєний.

Вість о зірваню дипльоматичних відносин межи Японією а Росиєю зробила у Відни велике вражінє. Занепокоєнє стало тим більше, що на Балкані можна майже напевно сподівати ся з весною поважних непокоїв, бо то зовсім не тайна річ, що Анґлія піддержує македоньскі комітети та заосмотрює їх грішми і зброєю. Можна припускати навіть, що ще перед весною розпічне ся там ворохобня, котра змусить інтересовані держави до інтервенциї. Вість о зірваню росийско-японьских відносин викликала великий переполох на біржи і спадок паперів.

В міністерстві справ заграничних увіряють, що Австро-Угорщина буде держати ся строгої неутральности. О добрих відносинах з Росиєю може послужити той факт, що австроугорский посол в Токіо обіймає заступство росийского посла. Що до відносин на Балкані то Австро-Угорщина і Росия забезпечили ся з гори на всякий случай і спекуляция на війну в Азиї була би зовсім хибна.

Віденьска праса єсть того погляду, що в перших днях війни Японія буде мати перевагу над Росиєю. До першої стички прийде на мори, а японьска фльота належить до найліпших. Єсть також переконанє, що Японія побідить в перших початках і на цілеччині, бо войска японьскі знають знаменито терен на Кореї; але в дальшім ході війни всякі шанси будуть по стороні Росиї, позаяк она має величезний материял в людех. Внаслідок того, що Японія перша зірвала дипльоматичні відносини з Росиєю, Анґлія не може інтервеніювати, але буде всюди і завсїгди ділати в користь Японії. Та й Сполучені Держави північної Америки будуть підпирати Японію.

Кажуть, що Японія постарає ся о то, щоби підчас війни вибухли в заду поза росийскою армією непокої в росийскій Манджуриї. Японьскі офіцири мають там викликати ворохобню і в той спосіб спинити часть росийскої армії.

Росийске правительство оголосило слідуючий комунікат: Минувшого року звернув ся японьский кабінет, ніби то длятого, що на побережах Спокійного океана мусить бути заведений порядок і рівновага — до царского правительства з предложенем переведеня ревізиї теперішних договорів з Кореєю. Росия згодила ся на то і поручила ґенерал-ад'ютантови Алексієву виготовити проект нового договору з Японією, підчас коли переговори з японьским правительством повірено росийскому послови в Токіо. Без взгляду на обставину, що виміна гадок з японьским кабінетом мала дружний характер, старано ся в Японії викликати в прасї і в публичнім мнїню военний настрій та наклонити японьске правительство до збройної борби з Росиєю. Під впливом того настрою ставив кабінет в Токіо щораз більші жаданя а рівночасно видавав найдальше ідучі зарядженя, щоби край приготовити до війни.

Всї тоті обставини не могли очевидно наклонити Росию до залишеня дотеперішних мирних переговорів, були однак причиною, що Росия зі своєї сторони поробила відповідні зарядженя войскові, котрі мимо щирої охоти удержаня мира на далекім Всходї, треба було видати в цїли береженя своїх прав і інтересів. Росия заявила готовість на основі став-

---

8)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

Про орґанізацию японьского війска і маринарки мало що знає ся; длятого не від річи буде дещо тут розповісти. Передовсім треба то сказати, що японьске війско єсть зовсїм на европейский лад зорґанізоване, умундуроване і виучене, а крім того має й практику з недавних воєн в 1894 і 1900 р. Підчас послідних непокоїв в Хіні воювало оно побіч европейских армій а навіть спільно з тими самими Росиянами, против котрих мусить тепер виступати. Всї великі держави европейскі, що в 1900 р. висилали свої війска до Хіни, переконали ся, що японьске війско стоїть зовсїм на рівні з найліпшими европейскими військами. В однім хиба перевисшає росийский вояк японьского а то у витревалости і фізичній силї, але ся послідна, як загально звістно, входить нині менше в рахубу.

Від 21 січня 1889 р. заведено в Японії загальний обовязок служби у війску. Час чинної служби розпочинає ся зі скінченим 21 роком житя і триває в армії 3 а в маринарцї 4 роки. Однакож дуже богато молодих людий вступає вже скорше до війска. Пересїчне образоване японьских вояків єсть високе і в цілій армії єсть лиш 15 процент таких, що не уміють ні читати ні писати. Японьский вояк єсть длятого о много інтеліґентнійший як в неоднім европейскім війску, а в наслідок того і зручнійший і проворнійший і більше самостійний підчас военних рухів. В резерві позістають люди через 4 роки і 4 місяцї а в сїм часї мусять відбувати два рази вправи по 3 тиждні; резерва в маринарцї тревае 3 роки. До краєвої оборони (ляндвери) належать люди через 5 літ. Крім того кождий здібний до оружия мужчина від 17 до 40 року житя, котрий не належить анї до чинної армії, анї до резерви або краєвої оборони, належить до т. зв. „народної армії“ або до ополченя (ляндштурму). Люди, що осягнули певний степень образованя і можуть на власний кошт служити у війску, служать лиш один рік так само як наші однорічні охотники. Учителї народні мають подібні пільги як і у нас.

Підчас послїдної кампаниї було ся японьске війско — як то самі Росияни признавали — знаменито. Японьскі вояки оказували велику відвагу і зносили терпеливо всї труди военного походу, хоч загально взявши не могли їх добре видержати. Японьскі лїкарі кажуть, що японьскі вояки длятого суть мало відпорні на всякі недостатки, бо Японцї взагалї зле живлять ся, переважно лиш рижом. Марші перед неприятелем і підчас маневрів відбувало японьске війско знаменито, до чого причиняла ся ще й та обставина, що японьскі вояки мають на собі лиш легонькі пакунки. Деякі Европейцї кажуть, що підчас хіньскої кампанії добачали у японьских вояків правдиво монґольску хитрість, охоту до рабованя і приміти лютої зьвірскости, хоч з другої сторони кажуть, що се треба приписати тим многим хіньским „кулї“ (найманим до помочи робітникам), що йшли за японьским війском. Одна японьска дивізия в Хінї мала при собі 8.000 таких кулїв.

Найвисшим вождом армії єсть цїсар. Ґенеральний штаб єсть самостійний і має під собою віддїл зелїзничий, один баталїон. Подїлу на корпуси нема; суть лиш три висші команди, а то одна на всхідну часть краю, друга на середну, а трета на західну. Підчас війни з Хіною стояли дивізиї під безпосередною командою армії та мабуть і тепер під сим взглядом нїчо не змінило ся.

Чинна армія дїлить ся на одну дивізию ґвардиї і 12 дивізий лінїєвих, котрі після орґанізацийного пляну мають по 2 бриґади піхоти, кожда по 2 полки, а кождий полк по 3 баталїони. До кождої дивізиї приділені один полк кавалериї, один полк артилериї, один баталїон піонерів і один баталїон тренів; лиш ґвардия і перша дивізия мають по одній бриґадї кавалериї і артилериї. Дальше належать до 1., 4. і 5. дивізиї по однім полку кріпостної артилериї, загалом 20 баталїонів, що призначені до оборони побережа. Полки кавалериї мають по 3 шкадрони а полки артилериї дїлять ся на 2 віддїли по 3 батериї; шість полків артилериї мають також гірскі пушки.

В часї мира має кожда компанїя по 156 мужа, кожда шкадрона по 120 коний, кожда

лених японьским правительством условин признати Японії упривилеване становище торговельне на Кореї і право стереженя военною силою японьских інтересів на случай вибуху непокоїв на Кореї. Рівночасно стояла Росия при тім, щоби независимість і ненарушимість Кореї була запорученою відповідно до єствуючих договорів. Дальше домагала ся Росия запоруки повної свободи плавби через корейский пролив.

В тім дусї виготовлений проект не вдоволив японьске правительство, котре в своїх послїдних предложенях не лиш відмовило принятя поданих условин, запоручаючих независимість Кореї, але заразом обставало при тім, щоби до згаданого проекту прилучити постанови, що відносять ся до Манджуриї. Такого жаданя Японії годі було допустити. Справа положеня Росиї в Манджуриї обходить лиш ті держави, котрі мають торговельні інтереси в Хинї. Длятого правительство царске не виділо причини принятя постанов, дотикаючих занятої російским військом области до договору з Японією. Правительство царске заявило при тім готовість признати на час окупациї Манджуриї так само верховну власть богдихана як і привилеї набуті державами через договоря з Хиною. О тім повідомлено заграничні уряди. Зі взгляду на то могло царске правительство мати оправдану надію, що відповідь, котра містила в собі ті предложеня, вислану до японьского правительства, японьске правительство возьме під розвагу та що кабінет японьский признасть щиру волю Росиї осягнути мирне порозумінє з Японією.

Тимчасом японьске правительство оголосило зірванє переговорів і відносин дипльоматичних. В наслїдок того поступованя Японії буде царске правительство пильно слїдити розвій дальших подій і при першій конечности возьме ся до найенерґічнїйших средств для оборони своїх прав і інтересів.

Новинки.

Львів дня 10-го лютого 1904

— **З перемиской епархії.** Сотрудництва одержали отсї новопоставлені пресвитери оо.: Іван Гнатишак в Гусакові, Мих. Качмар в Добровлянах, Мих. Артимович в Посадї риботицкій, Дмитро Михальчук в Желдци. — Презенти одержали оо.: Василь Смолиньский на парохію Розтока, Петро Гарасимчук на Млини, Мих Тимчишин на Лімну, Мих. Юзьвяк на Звір. — Завідательство в Болехівцях одержав о. Іван Ковальчин. — Титулярним радником епископскої консисториї іменований о. Василь Волошиньский, парох в Вербянах. — Нотарем подружого суду іменований др. Василь Масцюх, префект духовної семинариї.

— **Спілка для господарства і торговлї** в Перемишли повідомляє, що цїнник на весну 1904 розішле вже в слїдуючім тижни через дневники всїм П. Т. хлїборобам, поверх того кождому на жаданє вишле осібно цїнник вже оплатно. Дирекция спілки заосмотрила свої склади найдобірнїйшими насїнями і так як задачию нашою є піднесенє рільного господарства, то не жаловали ми нї труду нї видатків на зібранє найдобірнїйшого і найвідповіднїйшого насїня для нашого краю. Кладучи велику вагу на штучні навози, просимо вже тепер робити замовленя на штучні навози, о доборі котрих і їх ужитю поучає докладно наша книжочка „Дещо про грунти і навози“, котру вишлемо кождому за надісланєм нам 30 с. в почтових марках. Членам товариства розсилаємо даром сю книжочку. — Дирекция.

— **Темнота.** В однім повітї в Росиї збунтували ся селяни против громозводу, що завів у себе їх диякон. Коротка история сеї „революциї“ така: Тамтого року підчас великого неврожаю задля браку дощів дияконови забажало ся завести громозвід. Селяни дуже зацїкавили ся невиданою новинкою і післали одного найспритнїйшого господаря, аби він вивідав у диякона, на що то він поставив у себе на хатї „шпичку“. Диякон напоїв свого гостя чаєм і вкінци пояснив селянинови, що то є громозвід. Селянина найбільше здивувала назва громозвід і він пійшов розповісти про те своїм товаришам. Селяни, не довго думаючи, прийшли до того висновку, що коли „шпичка“ відводить грім, то значить через неї і дощу не було, а тому цїлою ватагою кинули ся брати приступом дияконьскій дім. Шкідливу „шпичку“ зараз же знято і зломано. Задоволені селяни повернули ся домів; а в тойже таки день випав великий дощ. Отже тепер селяни і слухати не хотять про громозвід, не дивлячи ся на те, що часто лучають ся пожарі від блискавицї.

— **За пізно.** Варшавский промисловець Стефан Кернер їдучи оноді до Відня, спостеріг в дорозї, що десь пропала єму мошонка, котру мав ще на стациї Границя. В мошонцї не було вправдї готівки, лише переказ на 14.000 К для оказателя в віденьскій филїї „Böhmische Escont Bank“. Коли він приїхав около 7 год. рано до Відня, виправив сейчас до свого спільника в Варшаві телєґраму, щоби в порозумінию з тамошним банком зарядив відповідне телєґрафічне повідомленє до віденьского банку. Сам тимчасом заїхав до готелю і удав ся перед 9 год. рано до контори ческого банку, щоби і тут повідомити. На жаль — зявив ся 10 мінут за пізно. Як-раз перед хвилею на основі безіменного переказу виплачено злодієви цїлу суму 14.000 К. Пошкодований промисловець не припускав, що каса ческого банку отворена вже о пів до 9 год. рано. Віденьска полїция не відшукала злодія.

— **Померли:** О. Володимир Балицкий, парох Іспаса, пістиньского деканата, містодекан відзначений золотим хрестом заслуги з короною, дня 6 с. м. по короткій а тяжкій недузї, в 57-ім роцї житя а 31-ім сьвященьства; — Йосиф Ґудзьо, секретар суду в Сяноцї, дня 6 с. м. в 45-ім роцї житя; — Йосиф Данилюк, управитель друкарнї Ставропигійского Інститута, передвчера у Львові, в 59-ім роцї житя; — Никола Чернявский, старший комісар скарбовий, в Станиславові, в 46-ім роцї житя; Стефан Любасовский, вислужений учитель народний, в Станиславові, в 83-ім роцї житя.

— **З драматичного Товариства ім. Ів. Котляревского.** В місяци січни зложили до каси нашого Товариства через адміністрацию „Дїла“ (в коронах): 201·85, О. І Підсоньский, Бел-

---

батерия по 128 коний а кожда компанія кріпостної артилериї по 135 мужа, в тім і 5 офіцерів. Підчас війни має кожда компанія 217 мужа, шкадрона 140 коний, батерия по 6 пушок, 150 мужа і 112 коний. Крім згаданих 13 дивізий єсть ще окрема мілїция для острова Цушіна, що лежить посеред корейского заливу межи японьским островом Кю-Шю а Кореєю. Тота мілїция служить лиш один рік і має 1 баталїон, 1 шкадрону і 1 батерию. Мілїция на острові Єссо має 2 баталїони і по 3 відділи кавалериї і піонерів. На острові Формоза, котрий Японія одержала по війнї з Хиною, стоять залогою 3 мішані бриґади з 11 баталїонами, 3 шкадронами і 3 відділами артилериї, всего разом 6000 мужа.

Піхота єсть узброєна в карабіни Меії, подібні до европейских карабінів Мавзера, а котрі придумали таки самі Японцї, іменно же полковники Арісака, Геньо і Мурата. Они мають калїбер 6 і пів мілїметра, куля летить з початковою скоростию 725 метрів а карабін несе на 2000 метрів До карабіна іде по 5 патронів. Артилерия має скорострільні пушки із сталї, калїбер 7 і пів центиметра, та уживає т. зв. малодимного пороху. Кавалерия має шаблї і карабіни, а ґвардия лянци. Кавалерия то найслабша сторона японьского войска а іменно задля коний. Японцї суть взагалї малого росту і супроти Хинцїв або Корейцїв виглядають мало що не як карлики; на великих конях, таких як европейскі, они не годні добре держати ся та й взагалї в Японії і Хинї нема таких коний, як наші. Тамошні конї суть малі і як деякі знатоки кажуть, не конче придатні до войскової служби; з другої же сторони кажуть, що тоті конї, мимо того що малі і на око слабі, суть дуже витревалі. Японьска кавалерия має бути взагалї більше придатна до розвідуючої служби підчас війни як до битви в замкнених рядах.

Уніформи японьскі подібні до европейских. Піхота має темносинї кабати з червоними вилогами, синї штани і синї шапки з жовтими пасками. Кавалерия носить червоні штани з зеленими пасками (вшивками), і синї кабати обшиті жовтими шнурками подібно як наші гузари. Відзнаки войскових старшин пришиті на рукавах подібно як у Франциї.

Корпус офіцирский займає високо поважане становище, бо складає ся з людий не лиш службово але й науково високо образованих. Всї висші офіцири мусять кінчити военну академію а многі з них учили ся в Европі, іменно же в Нїмеччинї. Пруске войско було взагалї взірцем для Японцїв а пруські офіцири були їх першими учителями. Тепер японьскі офіцири стали самі учителями штуки военної у всхідній Азиї. Так н. пр. богато японьских офіцирів було учителями в хиньскій армії віцекороля Юаншікаї, котрого армія узажає ся тепер в Хинї за найлїпшу; инші були учителями в Сіямі. Низші офіцири учать ся у войсковій школї в Токіо. З початком минувшого року вийшло з тої школи більше як 700 учеників яко офіцири. Звичайно кінчать они школу яко кадети, вступають відтак до войска і служать через шість місяцїв а відтак вертають назад до школи і по 18 місяцях виходять з неї яко офіцири. Задля великого браку низших офіцирів авансовано учеників тої школи відразу на офіцирів, а то можна уважати за доказ, що Японія вже заздалегідь лагодила ся до війни з Росиєю. Крім того богато офіцирів іменовано т. зв. фельдвеблями-ляйтнантами, що відповідає нашим заступникам офіцирів.

Польна армія складає ся із звиш 156 баталїонів, 51 шкадрон і 114 батерий та технїчних відділів. Дивізия має 12 баталїонів піхоти, 3 шкадрони, 36 пушок, 1 баталїон піонїрів з одним великим треном мостовим, котрий може виставити міст на 96 метрів довгий і з малим треном на міст 36 метрів довгий, 1 баталїон тренів з 4 провіянтовими кольоннами, що везуть провіянт на 4 днї, 4 кольонни з мунїциєю для піхоти а 3 для артилериї, 6 польних шпиталів, 2 відділи санїтетів, один відділ телєґрафічний і 1 відділ на вельоципедах. Взагалї можна дивізию числити на 14.000 мужа а цїлу польну армію на 180.000 мужа з 684 пушками. Яко резерва іде при кождім полку піхоти один баталїон, всего 52, одна батерия, одна шкадрона і одна компанія для кождої части войска так, що до того приходять ще 19 батерий, 17 шкадрон і по 13 компаній піонїрів та тренів.

Краєвої оборони вільно уживати лиш в краю. Она має поставити 52 полків піхоти по 2 баталїони, 26 шкадрон, 13 полків артилериї по 4 батериї і 13 компаній піонїрів та 13 компаній тренів. Як краєвої оборони так і мілїциї на островах Єссо і Цушіна можна уживати лиш для оборони краю. Для перевозу сего войска мусить Японія мати ще значне число перевозових кораблїв. Підчас непокоїв в Хинї в 1900 р. перевезено 5 дивізию з 13.000 борцями і 8000 неборцями на 25 великих і 35 малих кораблях. Після того числять, що з одного із портів межи Наґасакі і Йокагама можна до вісїм днїв перевезти 33.000 мужа, 8.000 коний, 108 пушок, вози і провіянт. Велику вигоду робить при тім досить численна сїть желїзниць, котрими можна до перевозового місця звезти дуже борзо богато войска.

Цїлий стан сухопутної японьскої армії представляє ся тепер так: ґенералів і висших офіцирів 1237; офіцирів 10.374; низшої старшини 43.576; кадетів 2560; вояків 575.451; урядників войскових 7503, а всего разом 640.701 мужа. Цїла тота армія стоїть під слїдуючого командою:

Найвисшим вождом єсть, як вже сказано, цїсар а єму до помочи єсть придана рада маршалків, институция чисто японьска, якої в Европі не знають. Рада маршалків складає ся з трох членів, а до неї належать тепер маршалки:

зець Скварява 6·10, Володимир Живневский, Підберізці, Винники, складка на учительскій конференциї 12, читальня „Просьвіти“ в Зеленій, дохід з першого аматорского представленя 14·45, Іван Мануляк, Перемишль 5, тов. „Родина“ Коломия, податок за тарока 30, Юстин Михалюньо складку по 1 К, від Яворского, Сьмішкевича, Вуйцілка, Манушевского, Глиньчака, Стецькова і від себе 2, разом 8, Теофіль Роговский, Дебеславці, Матіївці складку 20, Емілія Желехівска в Верганах 10, Заряд ревіру в митрополичих добрах Якторів-Унів з лісових відшкодовань 27, др. Ярослав Вахнянин, Кристонопіль 4, Зенон Щуровский складку на его весілю 10, о. Іван Жегалович, Нивиці 10, Сенько Шпіцер від Ст. Д. 2, Н. Кумановский 10, О. Роговска, Косів 2, П. Чужак, Коропець 19·30, І. Теліщак, Коломия 2, Лисинецкий, Космач 10, Н. Н. 4·50, о. Павло Стукач членьска вкл. 3, о. І. Порайко чл. вкл. 3, Ізидор Підляшецкий чл. вкл. 3, Галя Чемериньска за цеголки 20, Гриць Зінко від громади Цеблів складку 4·20, Кружок укр. дівчат за цеголки 100, Павло Дурбак із забави в карти 1·20 і від о. Івана Дурбака 1, на листу К. Білобрама коляда від В. Нагірного 3, Бандрівских і Крушельницких 4, Бережницкої 2, Харака 2, о. Левицкого 4 К, Ю. Левицкого 2, Дольницкого 3, Алиськевича 2, Т. Заячківского 3, разом 25, Клим Воляньский членьска вкладка 3, П. Огоновский чл. вкл. 3, Микола Присташ членьска вкладка 6 і за цеголки 6, Лев Кишакевич членьска вкладка 5, Володимир Чорний членьска вкладка 2 К. — Виділ складає на сім місци усім тим Добродіям сердечну подяку. Тих панів, що прислали на конкурс свої драматичні штуки, повідомляємо, що вислід конкурсу, якого до сеї пори не оголошено не з вини Виділу, буде небавом оповіщений. Наконець просить ся всїх членів нашого товариства на Загальні збори, що відбудуть ся в неділю дня 21 лютого 1904 в комнатах Руской Бесїди у Львові, Ринок ч. 10 о години 3-тій пополудни з таким порядком: 1. Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів. 2. Справозданє уступаючого Виділу. 3. Справозданє контрольної комісиї. 4. Вибір голови і нового Виділу. 5. Внесеня і запити. — З Виділу Укр. руск. драм. тов. імени І. Котляревского у Львові. — *Г. Огоновский*, голова. — *І. Боднар*, секретар.

— **Важне для катехитів і народних учителів.** Дуже потрібний і хосенний при науцї религії в народних школах є „Практичний провідник для катехитів,“ одобрений Митр. Ординариятом і Радою шкільною краєвою. В трьох частях того провідника є виложений практично предмет релігії для шістьох степенів науки а евентуально для чотирох кляс. Хто учить релігії в народних школах або і приватно, повинен мати ту книжку. Набути можна в книгарни Шевченка і Ставропигійскій по цїнї 4 К 80 с. за всї три части. Для народних учителів є знижена цїна на 3 К, але лиш у о. Евгения Гузара ул. Кампіяна 15, у Львові.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 9 лютого: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·25 до 8·50; жито 6·50 до 6·70; овес 5·40 до 5·75; ячмінь пашний 5·20 до 5·30; ячмінь броварний 5·60 до 5·80; ріпак 9·40 до 9·75; льнянка —·— до —·—; горох до варепя 7·50 до 10·—; вика 5·50 до 5·75; бобик 5·75 до 6·—; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 6·— до 6·25; хміль за 56 кільо 120·— до 130·—; конюшина червона 65·— до 76·—; конюшина біла 65·— до 90·—; конюшина шведска 55·— до 80·—; тимотка 22·— до 28·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 10 лютого. Адмірал Спавн одержав з Пекіну слїдуючу депешу від команданта сторожи амбасади: Японьска ґвардия і дві дивізиї виплинули з Мої на 40 пароходах. Битви можна сподївати ся що хвиля.

Триєст 10 лютого. Вчера від 7 год. рано лютнла ся тут страшна буря. Филї доходили до висоти домів і заливали береги так, що всяка комунікация устала. Трамвай перестав курсувати.

Триєст 10 лютого. Підчас вчерашної бурї затонула вітрилова лодь „Крістофоро Кольомбо.“ Залога лиш з великим трудом уратувала ся.

Мармарош Сигот 10 лютого. Ріки Тиса, Іза і Танабор прибули; грозить повінь. Вода позривала богато мостів.

Білград 10 лютого. Більшість репрезентантів чужих держав оправдала свою неприсутність на нинїшнім балю двірскім.

Петербург 10 лютого. Друга телеґрама намістника Алексїєва до царя звучить: Японьска ескадра зложена з 15 панцирників і кружляків розпочала вчера бомбардувати Порт Артур. З крїпости відповіджено огнем. Ескадра росийска підняла якорі, щоби взяти участь в борбі. По одногодиннім бомбардованю Японцї застановили огонь і відплили в полудневу сторону. Наші страти виносять двох офіцирів маринарки і 54 вояків низшої шаржі зранених; 10 вояків згинуло.

Петербург 10 лютого. Заповіджений на вчера баль двірский відкликано.

Париж 10 лютого. Аґентия Гаваса доносить з Петербурга: Фльота японьска, котра минувшої ночи заатакувала росийскі кораблї панцирні, числила 17 кораблїв. Два росийскі кораблї ушкоджені значно а кружляк „Паллада“ мабуть затонув.

Льондон 10 лютого. З Петербурга доносять, що нинї має появити ся царский манїфест виповідаючий війну.

Льондон 10 лютого. „Daily Mail“ доносить з Чіфу: Мобілїзация цїлої японьскої фльоти вже доконана. Японьскі кораблї перевозові знаходять ся вже в дорозї, щоби висадити войска на корейскім побережи коло Чемульпо і Фузан. Японцї мають заняти столицю Кореї Сеуль.

Льондон 10 лютого. Тутешний посол японьский одержав вість, що Японцї здобули два кораблї росийскі.

Льондон 10 лютого. Скоро войска японьскі станутъ в Сеули, Росия має намір оголосити формальне прилученє Манджуриї до росийскої держави.

Льондон 10 лютого. Ушкоджені японьскими торпедами два росийскі панцирні кораблї „Ретвізан“ і „Царевич“ належали до найбільших в росийскій фльоті. „Ретвізан“ має 12.700 містоти, робить на годину 18 морских миль, має машину о 16.000 коний і 115 пушок всілякого калїбру. „Царевич“ єсть зовсім новий корабель, цїлий зі сталї Крупа, має 13.000 тон містоти, машину о силї 16.500 коний і подібне узброєнє як попередний.

маркіз Ямаґата, князь Комацу і маркіз Ояма. Шефом ґенерального штабу єсть маркіз Ояма, его заступником ґенерал-поручник Тераоутаї. Ґенеральними інспекторами армії суть: для всхідної части краю ґенерал-поручник барон Оку, для середної части ґенерал Сакума, для західної ґен.-поручник бар. Курокі. Інспектором кавалериї єсть ґен.-майор Гарада, польної артилериї ґен. майор Шібано, крїпостної артилериї ґен.-поручник Куросе, корпуса жеңійного ґен.-майор Уеґара, а тренів полковник Окада. Комендантом ґвардейскої дивізиї єсть ґен.-поручник бар. Гасеґава, а командантами лінийних дивизий по порядку ґен.-поручники князь Фушімі, бар. Нїші, бар. Ошіма, бар. Оґава, бар. Ямакухї, Іседзі, бар. Осако, бар. Тацумі, бар. Ошіма, бар Кавамура, Окіґара, Іноуе.

Коли вже сухопутна армія японьска має зовсім новомодний характер, то ще в більшій мірі можна то сказати о японьскій военній фльотї, котра складає ся з кругло 150 кораблїв. Більша часть тих кораблїв, іменно же всї найбільші, збудована і узброєна після найновійших вимог морскої штуки военної. Найбільші з тих кораблїв „Мікаса“ і „Асаґі“ мають перший 16.400, а другий 16.000 тон містоти, значить ся, важать тільки, кілько важила би тота вода, що они єї своїм тягаром і обємом витиснули. А такий корабель, що важить приміром 16.400 тон (1 тона значить 1000 кільо), може нести що найменше половину своєї ваги набору. Можна собі длятого легко подумати, що то за велити плавають по мори. Таких велитів має Японія 8, котрі всї разом мають 99.212 тон містоти; відтак має она 6 крайсерів 39.017 тон, 16 малих крайсерів 46.479 тон, 23 канонірок 23.933 тон і т. д. Всї военні кораблї Японії представляють разом містоту 252.118 тон, а сила їх машин єсть так велика, як сила 508.399 коний. Тоті кораблї двигають на собі 1188 пушок, з котрих деякі суть дуже великі, а крім того 164 таких рур, що пускають торпеди під неприятельскі кораблї, значить ся такі набої, що пущені по під воду, пливуть аж до корабля, а коли вдарять в него, вибухають і розсаджують єго. Вся залога тих кораблїв складає ся з 16.046 людий.

Найвисшим командантом японьскої военної фльоти єсть також цїсар і має під собою 2 адміралів, 8 віце-адміралів, 22 контр-адміралів, 71 морских капітанів, 115 капітанів фреґатових, 116 капітанів корветових, 216 морских поручників, 66 корабельних прапорщиків 1-ої кляси, 167 2-ої кляси, 107 аспірантів, 285 інжинерів-офіцирів, 240 лїкарів, 137 урядників до виплати гроший, 5740 підофіцирів і 22.416 моряків.

А мимо того всего єсть Японія в порівнаню з Росиєю дуже слаба. Вся росийска армія єсть вшестеро більша від японьскої, а в тім лиш біда, що она вся не може ніяк виступити цїла проти Японії, раз длятого, що Росия не може стягнути всеї армії з цїлого свого величезного краю, бо мусить преці не лиш забезпечувати ся на всї боки, але й дбати о свій внутрішний спокій, а відтак і длятого, що она в так далекі сторони не може ніяк в як найкоротшім часї вислати потрібну силу войска. До висилки має она лиш одну однїсеньку найкоротшу дорогу: зелїзницею через Сибір, а що тота зелїзниця має лиш одні шини і єсть досить лихо будована, так, що великих транспортів не можна на ній посилати, анї навіть поїзди не можуть борзо їхати, а до того ще треба й перевозити ся через Байкалске озеро, то висилка войска дуже опізняє ся. Японія старала ся длятого заскочити Росию і то їй удало ся; але ще велике питанє, чи она в дальшім ході війни зможе удержати ся супротив Росиї.

(Дальше буде).

За редакцию відвовідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).